

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4271/2020
18.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић – Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ из ... и ПП Предузећа „Анђела 2“, ДОО Крушевац, које заступа заједнички пуномоћник Предраг Васовић, адвокат из ..., против тужених ЈЈ из ..., чији је пуномоћник Милован Рајић, адвокат из ... и КК из ..., чији је пуномоћник Иван Гајић, адвокат из ..., ради чинидбе и исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж бр.413/20 од 16.04.2020. године, у седници одржаној 18.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж бр.413/20 од 16.04.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж бр.413/20 од 16.04.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу П бр.2602/15 од 22.08.2019. године, ставом првим изреке, тужиоци су обавезани да туженима накнаде трошкове поступка како је ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да тужиоцима ЖЖ и ИИ накнаде трошкове поступка од по 35.918,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж бр.413/20 од 16.04.2020. године, одбијен је предлог тужилаца за подношење захтева Врховном касационом суду за одређивање другог стварно надлежног вишег суда за поступање у поступку по жалби. Ставом другим изреке, потврђено је решење Основног суда у Крушевцу П 2602/15 од 22.08.2019. године, у ставу првом изреке, у односу на тужиоце АА, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЗЗ, као и у ставу другом изреке, па су жалбе тужилаца и првотужене одбијене као неосноване.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиоци АА, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Ревизија тужилаца није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир, ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка и одлука о захтеву за делегацију, које не представљају решења против којих се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то изјављена ревизија није дозвољена, па је одлучено као у ставу другом изреке.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић